

Publicerad 2011-10-18 10:36 av Lethe

September 2009. Publicerar lite gamla grejer i brist på inspiration och färdigt material.

Foto:

© ArsPoetica Photography

All rights reserved

Solen från förr

Allt eftersom följer man en stig man gått förut. Så otroligt många gånger. En väg där varenda sten känns bekant, där varenda grop i asfalten känns som en gammal vän. En gammal fiende. En följeslagare. Hatad och älskad. Den friska höstluften för en tillbaka, till år som gått och inte kommer tillbaka. Bortsett från i minnen. Jag röker en cigarett på parkeringen, blundar och känner värmen från en sol som jag älskar. En speciell sol. En speciell värme. En värme från all vänskap, kärlek, smärta och hat. Vinden för en tillbaka. Till en plats jag vet att jag innerligt älskar, men som jag valt att skiljas från.

Det finns ett träd som just nu ligger mitt i blickfånget. Avtecknar sig mot en klarblå himmel. Ett träd som varit med oss så länge. En symbol för något vackert. Som sett så mycket. Alla kvällar ute med polarna. Ung kärlek. Generande ungdomsfylla. Bensinränder och tjuvrökande. En gemenskap. Ett utanförskap. En historia.

Längre bort finns en cykelväg där ett annat träd står just vid sidan. Där man slet av löv när man cyklade förbi. När man var liten. Jag kan fortfarande känna de där löven mot handflatan. Se samma grönska. Samma vind i ansiktet. En bil kör förbi längre bort. Samma väg man åkt hela livet. Samma håll.

<I>Jag promenerar en väg framåt, förbi hus och träd som bildar en allé. Träd och hus som likt en skyddsängel inte släpper taget. Det luktar höst. Många höstar. Från år som gått, men som fortfarande finns kvar. Ett förflutet. Där vänner skrattar, ovänner skriker. Där älskare älskar. Där döda närstående viskar och levande älskade värmer en. Där inget förändras. Där man aldrig är ensam.</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lethe med Poeter.se id #37713 innehar upphovsrätten